

hebben, wanneer Valk de uitvoerder van van der Capellen's last was. Vooral van een man als dezen jonker, wiens zwak het was bij herhaling en aan verschillende personen, al wat hij deed en dacht, met zekere ingenomenheid en somtijds twee of drie maal met dezelfde woorden te vertellen, mag men eene enkele zijdelingsche toespeling op zulk een, geheel Nederland beroerende zaak, met allen grond verwachten.

Ook werd de briefwisseling tusschen van der Capellen en Valk het levendigst, toen de readmissie van den eerste ter sprake kwam; iets wat verklaarbaar is uit het belang, dat door Valk nog steeds zal zijn gesteld geworden in hetgeen er voorviel in Overijsel. Uit dien tijd tot aan Valk's vertrek naar Amerika dateeren dan ook de meeste en uitvoerigste brieven van van der Capellen aan zijn vriend.

Tot mijn spijt heb ik in het Rotterdamsch archief niets gevonden omtrent den persoon, het beroep en de relatiën van Valk. In geen enkele der vele patriottische zaken, te Rotterdam voorgevallen, vond ik, zooals ik reeds zeide, zijn naam. Alleen uit de voornoemde brieven leeren wij hem kennen als een ijverig patriot, van wien van der Capellen zeker wist dat hij het veel gerucht makend pamflet zou gelezen hebben en aan wien hij als aan een zijner vertrouwdste vrienden ronduit durfde schrijven (1): «Jammer, niet waar is het dat de schrijver Aan 't Volk van Nederland zijn talent zoo misbruikt heeft!»

Meer aandeel kan ik echter met den besten wil aan Valk niet toekennen in de geschiedenis van het pamflet «Aan het Volk van Nederland», en zoo min als ik geloof, dat de man in September 1781 dit schotschrift zou geschreven hebben, die in December 1782 in een brief aan

---

(1) Brieven bl. 321.